Dosarul nr.1-154/24
1-24071049-32-1-01072024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

18 martie 2026
or.Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorilor Teodor Codreanu, Vladimir Levco
Avocatului Ion Tăut

a examinat în ședință de judecată publică, ***în procedură generală***, cauza penală privind învinuirea lui:

***** născut la ***** domiciliat*****, cetățean al R.M., studii medii incomplete, celibatar, fără antecedente penale,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin. (3) Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 19.11.2024 - 18.03.2026.
Procedura de citare îndeplinită.
Procurorul Vladimir Levco, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului ***** în baza art.264[1] alin.(3) Codul penal, și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. De a păstra la materialele cauzei penale mijloacele de probă conform rechizitorului. De a preda automobilul de model ********** recunoscut în calitate de corp delict, aflat la păstrarea lui *****, proprietarului legal. După intrarea sentinței în vigoare, a o transmite în adresa I.P.„Agenția Servicii Publice”, pentru executarea pedepsei complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. De a prelungi măsura preventivă aplicată în privința inculpatului sub formă de ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijlocului de transport, până la devenirea definitivă a sentinței. De a aplica în privința inculpatului măsura preventivă de a nu părăsi țara.
Avocatul Ion Tăut, a solicitat ca în privința inculpatului ***** să fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță:

***** la 17.06.2024 aproximativ la ora 01:30, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, acționând intenționat, fiind o persoană care deține permisul de conducere cu numărul de înregistrare *****, cei conferă dreptul de a conduce mijloace de transport atribuite la litera „B", a condus automobilul de model ***** Fiind stopat de către inspectorii INSP Ialoveni - Hîncești a MAI, astfel, în cadrul verificării a apărut o suspecție că **********se afla în stare de ebrietate alcoolică și la cerința legală a polițistului, ultimul a refuzat de a trece testarea alcoolscopică, examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturi ei, precum și recoltare probelor biologice, necătând la faptul că a fost preîntâmpinat oficial despre răspundere penală conform art.264[1] alin.(3) Cod penal, astfel ignorând prevederile pct.11 lit.j), al aceluiași Regulament care prevede că*, „Conducătorul de vehicul, este obligat, să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare."*

1. La ședința de judecată inculpatul *****, nu s-a prezentat şi instanța de judecată în conformitate cu prevederile art.321 alin.(2), pct.1), alin.(6) Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei de învinuire a lui ***** în lipsa acestuia, deoarece la judecarea cauzei inculpatul s-a ascuns de a se prezenta în instanță, fapt confirmat prin raportul prezentat de către reprezentantul poliției, care atestă faptul că ultimul se sustrage de la judecată.

2. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

3. La caz, instanța de judecată reține că, dispozițiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esențiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzației ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităților necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleași condiții, în condiții de respect al principiului contradictorialității. Instanța europeană a arătat că noțiunea de „proces echitabil" a cunoscut o evoluție dintre cele mai notabile în jurisprudența sa, marcată, în special, de importanța atribuită aparențelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții. Desigur, ea a precizat că optica justițiabililor cu privire la echitatea desfășurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcție; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

4. În cadrul proceselor penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) şi e) ale parag. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuși", „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezența sa.

5. În acest sens, în conformitate cu prevederile art.351, art.352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în lipsa inculpatului *****, cu participarea apărătorului Ion Tăut.

6. Mai mult ca atât, instanța de judecată reține că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului ***** în temeiul articolului 321 alin. (2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală, în privința căruia a fost intentat dosar de căutare nr.2025440134, a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO. În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art.321 alin.(2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Ion Tăut, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

7. În cursul urmăririi penale, fiind audiat în calitate de învinuit la 18.06.2024 a declarat că învinuirea îi este clară, copia ordonanței de punere sub învinuire și informația privind drepturile învinuitului le-a primit. Învinuirea adusă o recunoaște pe deplin și folosindu-se de drepturile procesuale a refuzat să depună declarații (f.d.49).

8. Necătând la faptul că inculpatul ***** la etapa urmăririi penale și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este deplin dovedită prin următoarele probe.

9. ***Martorul*** ***** în ședința de judecată a declarat că, în luna iunie 2024 a fost implicat în serviciu de patrulare în r-nul Ialoveni împreună cu colegul ***** cu automobilul de model „*****. Aproximativ pe la orele 01:30 în *****, în urma discuțiilor de a prezenta actele mijlocului de transport și permisul de conducere din cavitatea bucală a conducătorului auto s-a simțit un miros puternic specific de alcool. I-a fost propus testarea alcoolscopică ultimul a refuzat, la fel a refuzat și prelevarea probelor de sânge, permisul de conducere nu l-a prezentat și a fost identificat prin „Edata". La întrebarea adresată de către procuror a comunicat că, a fost preîntâmpinat de răspundere penală dacă refuză de a fi testat.

10. La fel, vina inculpatului ***** în săvârșirea infracțiunii incriminate, a fost dovedită în ședința de judecată şi prin următoarele probe scrise:

- ***procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 17.06.2024,*** prin care **********a fost înlăturat de la conducerea vehiculului ********** din motivul că conducătorul a refuzat testarea alcoolscopică (f.d.5);

- ***procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 17.06.2024,*** prin care ***** fiind persoana care conducea mijlocul de transport, de la care se simțea un miros de alcool a refuzat să fie testat alcoolscopic și examenul medical (f.d.6);

- ***procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 17.06.2024,*** prin care automobilul ***** a fost transportat la parcarea specială din *****(f.d.8);

- ***procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.06.2024,*** prin care s-a examinat automobilul ***** (f.d.11);

- ***procesul-verbal de ridicare din 19.04.2024,*** prin care de la cet***** au fost ridicate înregistrări video din 1 7.06.2024 (f.d.23);

- ***procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.06.2024,*** obiectul supus examinării îl reprezintă CD-R cu o înregistrare video cu denumirea 1718809070707376, în format MP4, cu capacitatea de 23301 KB, cu dimensiunea de 01:34 secunde (f.d.24).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

11. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

12. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

13. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

14. Conform art.26 alin.(2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

15. În acord cu art.93 alin.(l) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

16. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

17. Potrivit art.101 alin.(1)-(3) Codul de procedură penală – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

18. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală, instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.

19. Conform art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată

trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța îşi întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

20. În privința inculpatului ***** a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

21. Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, considerându-le destule și veridice, instanța consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art.264^1 alin.(3) Codul penal al Republicii Moldova, după semnele calificative: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

22. La data de 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și Codului contravențional), în vigoare de la 07.09.2024, art.264^1 Codul penal, a suferit modificări esențiale.

23. Conform modificărilor la art.264^1 Codul penal, în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024 (în vigoare de la 07.09.2024), art. 264^1 alin. (3) Cod penal, are următoare redacție: „*Refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică şi/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical", se pedepsește cu amendă de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.* Fapt prin ce se agravează situația inculpatului, și contravine prevederilor art.8, art.10 Cod penal.

24. Or, regula generală prevăzută la art.8 Codul penal, stabilește că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

25. Excepția de la art. 8 din Codul penal, este reglementată la art.10 din Codul penal, și prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv adică, se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

26. De notat că, nu se vor aplica prevederile Legii 136/2024 în cazurile în care acestea: a) înăspresc pedeapsa sau înrăutățesc situația persoanei; b) nu înlătură caracterul infracțional al faptei; c) nu ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea. În acest sens, judecarea cauzei penale va continua în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu (pentru infracțiunile comise până la data intrării în vigoare a Legii nr.136/2024), urmând a fi aplicate limitele pedepsei penale de la data comiterii faptei, dat fiind faptul că îi sunt mai favorabile. Concluzia instanței de judecată este determinată de regulile instituite în art. 10 alin. (2) Cod penal, care

stipulează expres că, „legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv”.

27. La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

28. În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

29. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, se consideră componentă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

30. Potrivit art.113 Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

31. Potrivit pct.11 lit.j) al Regulamentului circulaţiei rutiere „*conducătorul de vehicul este obligat: să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare*”.

32. În conformitate cu pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009, prin testarea alcoolscopică se înțelege – acțiunile lucrătorului de poliție sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acțiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate; prin analiză de laborator – investigație de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentrației alcoolului, prezenței drogurilor şi/sau altor substanțe ce provoacă ebrietate.

33. Prin fapta comisă, ***** a atentat la obiectul juridic principal - relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

34. Latura obiectivă a infracțiunii examinate se exprimă în fapta prejudiciabilă, concretizată, după caz, în acțiune sau inacțiune. Prin urmare, fapta comisă a constat în refuzul conducătorului mijlocului transport ***** de la testarea alcolscopică și de la examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei. Fapta prejudiciabilă cunoaște trei modalități normative cu caracter alternativ. În esență, toate cele trei modalități se reduc la respingerea - expresă sau tacită - a efectuării testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical. Variază doar nuanțele în care se realizează această respingere: refuzul presupune respingerea expresă; împotrivirea implică respingerea expresă, însoțită de opunerea de rezistență nonviolentă; eschivarea presupune respingerea tacită.

35. Infracțiunea în cauză este una formală. Ea se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

36. Sub aspectul laturii subiective, fapta comisă s-a caracterizat a fi comisă cu intenție directă, motivul exprimându-se în superficialitatea manifestată de către ***** în raport cu respectarea obligațiilor impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

37. Din cele analizate mai sus nu rezultă că materialul probator a fost obținut cu încălcarea procedurală a legislației Republicii Moldova, iar starea de fapt reținută prin rechizitoriu în sarcina inculpatului ***** și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești.

38. La fel, Curtea Europeană, în Kamasinski v.Austria (19 decembrie 1989, nr. 9783/82, Par.79), a menționat că rechizitoriul joacă un rol crucial în procesul penal şi, din momentul elaborării acestuia, inculpații sunt în mod oficial înștiințați cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzațiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal de care este responsabil acuzatorul de stat.

39. Prin urmare, la caz, instanța atestă că au fost întrunite toate garanțiile procedurale oferite prin actele normative enumerate supra, fiind constatată cu exactitate fapta infracțiunii, după cum este incriminată în acuzația adusă inculpatului şi comiterea acesteia de către ultimul cu vinovăție.

40. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între proba cu martorul ***** și cele materiale, prin care se dovedește vina inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

41. Astfel, instanța de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt și sânt suficiente pentru a dovedi incontestabil existența faptei infracționale şi că aceasta a fost săvârșită de către inculpat.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

42. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

43. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile şi libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

44. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

45. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal coroborat cu art.7 alin.(1) din Codul penal, şi anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

46. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

47. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului ***** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

48. Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

49. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele

membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

50. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

51. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

52. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

53. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

54. În continuare instanța de judecată relevă că, circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul penal al Republicii Moldova instanța nu a reținut, în sensul art.76 din Codul penal- instanța la fel nu reține circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului.

55. La fel, instanța de judecată din circumstanțele cazului constată că, inculpatul ***** potrivit revendicării anterior nu a fost judecat (f.d.36), conform cazierului contravențional eliberat la data de 19.06.2024 în perioada de timp 01.06.2009-19.06.2024 pe numele lui ***** au fost înregistrate 23 de contravenții (f.d.57-58), la evidență narcologică sau psihiatrică nu se află (f.d.38,59).

56. Fapta săvârșită de către ***** în baza art. 264^1 alin.(3) Codul penal (în redacția legii până la data intrării în vigoare a Legii nr.136/2024), se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

57. Potrivit art.389 alin.(1) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

58. În sensul dat, reieșind din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus și din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (3) Codul penal, instanța de judecată va aplica în privința inculpatului ***** pedeapsa sub formă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore.

59. Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecințele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art.67 din Codul de procedură penală. Astfel, potrivit art.67 alin.(2^2) Cod penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unității militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

60. Instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiuni, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiuni nu reprezintă un incident în viața inculpatului, conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

61. Referitor la solicitarea apărătorului inculpatului, Ion Tăut de a nu-i fi aplicată inculpatului pedeapsa complementară, instanța reiterează următoarele.

62. La caz, instanță de judecată reține că inculpatul anterior a fost sancționat contravențional, și anume pentru încălcarea regulilor circulației rutiere.

63. Totodată, instanța ține să noteze că infracțiunea prevăzută art.264^1 alin.(3) Codul penal, de săvârșirea căreia este învinuit *****, pedeapsa complementară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este prevăzută și se impune de drept.

64. În continuare, instanța, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

65. Obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară obligatorie.

66. La fel, instanța reține, că nu există temei legal sau circumstanțe excepționale care să justifice exceptarea lui ***** de la aplicarea acestei pedepse. Pedeapsa complementară este aplicată în mod uniform pentru toate persoanele aflate în situația dată, în scopul asigurării respectării ordinii și legii.

67. În conformitate cu prevederile art.65[1] Codul penal, (1) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. (2) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. (3) Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

68. Prin urmare, copia sentinței, după rămânerea definitivă, va fi remisă I.P. „Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - ***anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.***

69. Instanța de judecată și-a întemeiat soluția pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

70. Mai mult, instanța consideră că conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către inculpat, constituie o lipsă de responsabilitate totală a inculpatului pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit.

Cu privire la măsura preventivă.

71. Potrivit art. 395 alin. (1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

72. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive.

73. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului *****, până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

74. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare și este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței.

75. Prin Încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) nr.19-16/2024 din 24 iunie 2024, în privința învinuitului ***** a fost aplicată măsura preventivă „***ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport***" (f.d.60-62).

76. Prin urmare, măsura preventivă *„**ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport”*** aplicată în privința lui **********se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

77. Potrivit art.157 alin.(1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse sau adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. (2) Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

78. Prin Ordonanța din 19.06.2024 s-a dispus de a anexa la materialele cauzei, un CD-R cu înregistrare video cu denumirea 1718809070707376, ce conține secvențe video privind refuzul cet.***** de la testarea alcoolscopică (f.d.25). Mijlocul material de probă, a-l păstra la materialele cauzei penale.

79. Potrivit art.158 alin.(1) Cod de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

80. Soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

81. Prin Ordonanța din 17.06.2024, s-a dispus de a recunoaște în calitate de corp delict, automobilul de model ***** (f.d.12). Prin ordonanța din 24.06.2024 s-a dispus de a admite cererea lui ***** și a restitui proprietarului automobilul de model ********** până la soluționarea cauzei penale (f.d.66), care după intrarea în vigoare a sentinței se va restitui proprietarului**.**

Dispozitiv:

82. În conformitate cu prevederile art.67, art. 65^1 Codul penal, art.157, art.384-385, art. 389, art. 392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

***** născut la *****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(3) Codul penal al Republicii Moldova, şi în baza acestei Legi se condamnă la ***muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.***

În temeiul art.67 alin.(3) din Codul penal, se explică lui *****, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul ***** se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune Ialoveni, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului ***** ***măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara,*** până când sentința va deveni definitivă.

Măsura preventivă „ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport" aplicată în privința lui ***** se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Corpul delict: mijlocul de transport de model ***** – de restituit proprietarului, după intrarea în vigoare a sentinței.

Mijlocul material de probă, a-l păstra la materialele cauzei penale.

Copia sentinței, după rămânerea definitivă, se remite I.P. „Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complementare obligatorii - ***anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.***

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**